

HASIČSKÉ NOVINY

• MÁŇA UŽ NÁM
• DOSLUHUJE... •
• POŘÍDME SI •
• NOVOU •

**Rozhovory,
komentáře
a více...**

čtete na
dalších
stranách

"Nový vůz nám
ohromně
pomůže!"

"Přiblížte nás
trochu blíž
k vysněnému
autíčku."

• Velitel jednotky hasičů •

• Starostka SDH •

My všichni jsme hasiči. Pomozme si sami, říká Jaroslav Bureš

Autor: Jaroslav Kalina

Foto: Tereza Nováková

V případě nouze neváhají komukoliv přispěchat na pomoc. Sbor dobrovolných hasičů Záryby je pevnou, spolehlivou a neodmyslitelnou součástí naší obce již 130 let. Kdykoliv se vyskytne nebezpečí, místní jednotka pod vedením Pavla Krtka pohotově vyrazí a vynasnaží se problém vyřešit. Nyní však zárybští hasiči žádají o pomoc Vás.

Stará cisterna „Máňa“, která dlouhá léta vyjížděla hasit požáry, či dělat radost dětem při Dětském dnu, dosluhuje. Vedení SDH se nyní usilovně snaží získat potřebné finanční prostředky na nákup o poznání výkonnějšího auta. Pomocnou ruku nabídl zárybskému sboru pan Jaroslav Bureš, který ve spolupráci s hasiči nechal založit veřejnou sbírku, jejíž pomocí by mohli Zárybáci získat potřebné peníze na nový vůz.

„Všechno je o vztazích mezi lidmi. Pro mě jsou zárybští hasiči skupinou naprosto spolehlivých, ochotných a věrohodných lidí. Bez nich si nedokážu naší vesnici představit,“ řekl Bureš na adresu hasičského sboru. Předseda Vrchního soudu v Praze, který jako občan Záryb již léta podporuje náš fotbal, se výrazně angažuje i u hasičů. Nedávno společně se svou manželkou a s manžely Krejbichovými zakoupil pro obecní sbor menší transportní vozidlo.

V současné době se Bureš snaží pomoci s pořízením nové cisterny. „Jednou takhle v létě zrovna při zalévání hřiště jsme se s Pavlem Krtkem bavili o Máně. Říkal mi, že ta jejich stará cisterna pořád funguje, ale už je to veterán a její kapacita není pro dobré fungování při zásazích dostačující. Tak jsem to začal prověřovat a zjišťovat všechny možnosti,“ prozradil.

Během jednání s vedením SDH velice brzy zapudili myšlenku na pořízení zcela nového vozu. „Zcela nové auto z centra by bylo pro Záryby nepraktické, protože profesionálové mají systém, ze kterého pro dobrovolníky zkrátka nic nepovstane,“ vysvětloval Bureš. Velitel jednotky SDH Pavel Krtk následně přišel se zajímavým návrhem. Hasičská jednotka v Čelákovcích by byla ochotna prodat svojí starší cisternu, která je v porovnání se zárybskou „Máňou“ daleko funkčnější. K prodeji zárybskému sboru by byla dostupná přibližně v hodnotě **800.000 Kč**.

Vzápětí tak vyvstala otázka financování. Řešili se i případné dotace. Tato možnost však podle Jaroslava Bureše není pro SDH možná. „Nejsem zastáncem dotací, i tak jsem to ale zkoušel prověřit. Nakonec jsem zjistil, že by u SDH nefungovaly. Jako nejnížší organizační jednotka by dobrovolní hasiči nedosáhli na žádnou dotaci,“ přiznal zkušený právník. Podle Burešových slov by tak jedinou šanci na koupi nové cisterny bylo zmobilizování vlastních zdrojů.

Jaroslav Bureš

**se usilovně snaží pomoci
hasičům k nové cisterně.**

„Vedení SDH jsem řekl, že musíme oslovit každého, kdo by chtěl nějak přispět, zejména lidi na vesnici. Přišli jsme tedy s myšlenkou nadace, které by sloužila jako trvalý zdroj pro financování hasičů. Oni toho totiž potřebují víc než jednu cisternu. Z nadace ale sešlo, protože je právně složitá. Tak jsem Pavlovi Krtkovi a Radce Blanárové navrhl zřídit transparentní účet, který je osvědčenou formou výběru peněz na veřejně prospěšné účely,“ prozradil bývalý ministr spravedlnosti České republiky, který veřejnou sbírku založil a společně s rodinou do ní přispěl částkou 100.000,- Kč.

Jaroslav Bureš společně s rodinou daroval hasičům na nové auto 100.000 Kč. Rád by tak vyzval ostatní občany Záryb k přispění.

Nyní udělá Bureš všechno pro to, aby se tento projekt dostal do širokého povědomí nejen ve vesnici ale i v okolí. „Chtěl bych zdůraznit, že pořízením toho vozu rozhodně nechci skončit. V případě úspěchu by mohla sbírka v budoucnu pokrývat i další veřejně prospěšné náklady. Věřím tomu, že co si lidé dokáží pořídit vlastním přičiněním, toho si více váží a mají k takovým věcem zcela jiný vztah,“ pokračoval.

„Představme si, že každý obyvatel Záryb si bude denně dávat stranou jednu desetikorunu. Na konci roku se však z toho stane veliký peníz. Nevím, jestli se nám vesnici povede v tomto ohledu nastartovat, ale určitě to chceme zkusit a dokázat to na nové cisterně,“ řekl odhodlaně Bureš.

Nová cisterna má podle Bureše mimořádnou hodnotu v tom, že není jenom pro hasiče, ale obrazně řečeno pro všechny Zárybáky. Občany a hasičskou jednotku nerozděluje do oddělených skupin. „My jsme hasiči. Když jim pomůžeme, uděláme tím všichni něco i pro sebe,“ přidával Bureš. Hasiči nehasí jenom požáry, ale pomáhají všude, kde jsou potřeba. Modernější vůz by tedy byl technickým prostředkem, díky kterému by mohli nadále dobře fungovat.

Komentář Petra Maška

STAROSTY OBCE ZÁRYBY

"Sbírku SDH Záryby, kterou inicioval pan Bureš, na pořízení lepšího zásahového vozidla velice vítám a je super, že se nám to všem třeba i podaří a pořídíme si kvalitní zásahové vozidlo s dostatečnou přepravní kapacitou na vodu. Zastupitelstvo se s myšlenkou na pořízení nákladního požárního vozidla rovněž ztotožnilo a přispěje částkou 300 000 Kč, protože vozidlo bude zařazeno v požární jednotce obce, kterou musíme zřizovat ze zákona, a bude sloužit nám všem. Jelikož máme les a několik průmyslových provozů, které jsou z požárního hlediska dost rizikové, tak větší přepravní kapacita vody je potřebná a přispěje k lepší ochraně zdraví našich občanů! Věřím, že projekt bude úspěšný a za přispění všech spoluobčanů a firem v obci si toto vozidlo pořídíme. Alespoň si všichni dokážeme, že když se chce a je něco potřeba, tak dáme své zdroje a možnosti dohromady a sami se postaráme."

V následujících řádcích si přečtete rozhovory s velitelem zárybské jednotky Pavlem Krtkem a starostkou SDH Radkou Blanárovou, kteří se snažili přiblížit hasičské prostředí blíže k Vám.

Pavel Krtek: Dobrovolní hasiči nejsou žádní nazdárci

Autor: Jaroslav Kalina

Foto: Tereza Nováková

Jako jeden z nejzkušenějších hasičských matadorů má v jednotce hlavní slovo on. PAVEL KRTEK je už dlouhá léta neodmyslitelně spojen se Sborem dobrovolných hasičů Záryby. Ve funkci velitele zažil se zdejšími družstvem už mnoho výjezdů i mimo naši obec, kde museli zápasit s ohněm a pasekou způsobenou krutým počasím. Při takových akcích Zárybáci vždycky stojí při sobě. „Jsme jedna parta, která drží spolu a spolupracuje. Jeden za všechny a všichni za jednoho. Nechci to říkat jako Tři mušketýry, ale ono na tom něco bude,“ řekl s úsměvem ostřílený hasič, který v jednotce působí od roku 1991.

Jejich přístup a ochotu si prý cení i na hasičském velitelství. Zárybští dobrovolní hasiči se v případě potřeby bez váhání vypraví na pomoc profesionálům při větším zásahu u nás v obci i okolí. Vybavení a výškolení jsou dostatečné, trápí je však „Máňa“, tedy stará hasičská cisterna, která letech spolehlivě služby dosluhuje. Z toho důvodu se vedení SDH Záryby a pan Jaroslav Bureš rozhodli založit veřejnou sbírku na nákup lepšího vozidla, které je pro další fungování zdejších hasičů nezbytné. Zapojit se může kdokoli. „Obrovsky by nám to pomohlo,“ přiznal Pavel Krtek, velitel jednotky.

Co byste řekl k uspořádání veřejné sbírky na koupi nového hasičského vozu, který jste vymysleli společně s Jaroslavem Burešem?

„Vidím to jako velice pozitivní krok. Když spojí dohromady podnikatelé, obec Záryby a její občané, tak můžeme pořídit nové hasičské auto daleko snadněji. Zárybské jednotce by to ohromně pomohlo. Stará cisterna už nám totiž dosluhuje.“
Opravdu?

„Její koncept pochází z 60. let a sehnat náhradní díly je dnes opravdu obtížné. Buď už nejsou vůbec, nebo jich je málo na trhu a kvůli tomu je kupci prodávají za nehorázně ceny. Vedle toho jsou v poslední době velkým trendem stavby velkých hal, na které v případě požáru potřebujete velkokapacitní cisternu. Vůz, který máme vyhlídnutý, je třikrát výkonnější než naše staré auto. Stará cisterna má kapacitu 3,5 kubíků vody, ta nová nabere až 8,5 kubíků. Celkově je technikou někde úplně jinde.“

Myslíte, že se v Zárybech najde dost lidí, kteří by byli ochotní přispět?

„Určitě. Také hasiči v Čelákovících, od kterých bychom chtěli auto koupit, jsou velmi ochotní. Jsem domluvený s tamním velitelem, že nám auto podrží. Kdyby nám ale po Novém roce scházela ještě nějaká menší částka, tak nám vyjde vstříc a ještě počká.“

Při rozhovoru mi pan Bureš řekl, že se do tohoto projektu zapojil i díky pohotovému a ochotným lidem, se kterými se v jednotce setkal.

Souhlasil byste s ním?

„Samozřejmě. V naší jednotce je to především o partě. Všichni si navzájem tykáme. Když už jedeme na nějaký výjezd, tak vždy držíme při sobě a spolupracujeme. Jeden za všechny a všichni za jednoho. Nechci to říkat jako Tři mušketýry, ale ono na tom něco bude.“ (usmívá se)

Setkáváte se často s kladnými reakcemi na činnost zářabského sboru dobrovolných hasičů?

„Když jsem v kontaktu s ředitelem úseku Mladá Boleslav, či s veliteli ostatních jednotek, tak vždy slyším chválu za naši účast při větších zásazích v okolí. My jsme přitom začínali od nuly. Před časem jsme se nezapojovali, ale situace je nyní jiná. Za rok 2018 jsme absolvovali celkem 11 výjezdů mimo Záryby. Při tom jsme začínali od nuly.“

1140

Tolik korun vybraly zářabské děti na Tři krále a celou sumu věnovaly dobrovolným hasičům na pořízení nového vozu

Říkal jste, že se dříve jednotka do zásahů mimo obec vůbec nezapojovala.

Co se změnilo?

„Přístup hasičského záchranného sboru. Udělali úplně jinou koncepci. Před pár lety jsme byli vyloženě jen obecní jednotka. Tehdejší územní odbory hasičského sboru v Mladé Boleslavi měli zaškatulkované své jednotky, které pravidelně vyjížděly do zásahů. Malé jednotky nebyly povolávány. Později se však vedení přesunulo do centrály v Kladně a tam již neřešili, kdo je kdo. Automaticky tedy na zásahy začali posílat velké jednotky a k tomu právě i ty malé, mezi které patří i zářabský sbor.“

Takže jste se postupně osvědčili?

„Přesně tak. Museli jsme ale absolvovat hasičská školení. Před tím jsme například nebyli vůbec vyškoleni na práci s dýchacími přístroji, které jsou při jakémkoliv výjezdu nezbytné. I kdyby jen hořela popelnice, hasič musí mít masku připravenou k užití. Může se to zdát jako formalita, ale pro výjezdy s profíky je to opravdu potřeba. Díky těmto školením počet zásahů postupně narůstal. Jeden rok byly dva výjezdy, další rok čtyři a tak to šlo dál, až jsme přesáhli deset výjezdů za rok.“

Předpokládám tedy, že při hasičských zásazích nejste jenom do počtu, vidíte?

„Rozhodně ne. Samozřejmě, že profesionálové mají za sebou větší praxi, nasbírali větší zkušenosti, disponují lepším vybavením a jsou daleko pohotovější, ale krok s nimi při výjezdu držíme. Máme za sebou například výjezd, kterého se zúčastnilo jedenáct jednotek. Tam se opravdu neřeší, odkud jste, z vysílačky zazní pokyn, co máte dělat a toho se řídíte. Nikdo vám neřekne stůj, nebo počkej tady.“

Jak byste reagoval, kdyby vám jako veliteli jednotky někdo řekl, že je sbor dobrovolných hasičů zbytečný?

„Jednoduše bych mu řekl, že je dáno zákonem, aby starosta obce měl jednotku dobrovolných hasičů. Všechno pak záleží na tom, jak jsme vybavení. Jelikož jsme určitým způsobem vybavení, tak vyrazíme na výjezdy. Kdybychom nebyli, tak nám stejně obec musí platit nějakou minimální taxu. To by nám však na fungování jednotky nestačilo a prakticky bychom nikam nejeli, což je blbost. Kdybych se setkal s kritikem, tak bych se snažil toho člověka seznámit s tím, o co vlastně jde. Dobrovolní hasiči prostě musí být ve vesnici.“

Radka Blanárová

**„U Pavla to není tak, že by ho hasiči drželi. To spíš zářabské hasiče drží Pavel.“
starostka SDH o veliteli zářabské jednotky**

Co kdyby si ale ten člověk stál pořád za svým a tvrdil, že jezdíte jenom kvůli zbytečností...

„Na to bych řekl jen toto: s volel válku nevyhraje. (směje se). Nejsem žádní nazdárci. Povinnosti dobrovolných hasičů nejsou žádná legrace. Máme spoustu věcí, které máme na starost. Vezměte si, že musíme řešit prostor u Labe, nesmíme také zapomenout na průmyslové zóny. Nemusí vám to tak připadat, ale i ve vesnici je velké riziko nebezpečí.“

Zažil jste během doby, co jste u SDH nějaký výjezd, ve kterém šlo doslova o život?

„V Zárybech ne, ale když jsem byl u podnikových hasičů TOS Čelákovice, tak jsme měli výjezd, při kterém jeden chlap vlezl do odsávání. Jakmile to otevřel, tak to tam okysličil a zadusil se. Osobně jsem tam tedy nelezl, protože jsem byl strojník, ale kluk od nás tam pro toho chlapa šel a musel ho vytáhnout. Myslím si, že tam šlo vyloženě o kejhák.“

Jaký byl podle vás nejhorší výjezd v Zárybech?

„Ono se to strašně blbě posuzuje. Třeba velice náročný zásah byl, když hořela tehdy ještě hospoda U lípy. Mrzlo, bylo tak deset stupňů pod nulou. Budova byla hodně rozhořelá a oheň z ní mířil i na další střechy. Dál se to ale naštěstí nedostalo. Zhruba před deseti lety bylo také velice obtížné hašení hořícího stohu u bývalého JZD. Stoh hořel měsíc. Poslední léto během obrovských veder jsme vyjeli k požáru lesa na druhé straně Labe. Bylo to uprostřed lesa a tam je nejnebezpečnější, že může zafoukat vítr a pak už ani nestačíte utíkat. Navíc bylo velké sucho, a kdyby se stalo, že oheň začne mířit na vás, tak nemáte čas ani sebrat hadici. Musíte utíkat!“

A jak řešíte třeba povodně?

„Při povodních je velice znát síla cisterny. Jsme v situaci, kdy nic nefunguje, není pitná voda, nejde prostě nic. V tom voze je pitná voda, elektrocentrála, plovoucí čerpadla a další nezbytné věci, kterými jsme schopni lidem při povodních pomoci. Zásah při povodních je psychicky náročný, když se setkáváte s lidmi, kteří v podstatě přišli o veškerý majetek. Poslední povodně jsme zažili v roce 2013 v Obříství-Dušníky. Do té doby jsem nevěřil, že by v tomto místě někdy mohlo dojít k povodním.“

Kdy jste se vlastně přidal k hasičům?

„Ještě před vojnou v roce 1991. Oslovil mě bývalý velitel SDH Radek Šrajer. Dá se říct, že tam to začalo, ale přiznávám, že jsem v té době moc nefungoval. Když jsem se ale po vojně vrátil, tak se v jednotce sešla skvělá parta, se kterou nás to začalo bavit a tak nějak se to pomalu rozjíždělo.“

Co vás tak dlouho udrželo a stále drží u hasičů?

„Za tu dobu si člověk vypěstuje skvělý vztah s lidmi z okolí. Kdykoliv přijedu do nějaké okolní vesnice, tak tam pozdravím tamního velitele hasičů, nebo starostu, protože většinou oba znám. Hasiči jsou prostě dobrá parta. Řekl bych, že ta mě u nich tak dlouho drží.“ (usmívá se)

PAVEL KRTEK

Věk: 45

Profese

zaměstnanec obecního úřadu Záryby

Pozice u SDH Záryby

velitel jednotky

Zajímavosti

Členem hasičského sboru je od roku 1991.

Velitelem jednotky se stal v roce 2012.

Zkušenosti sbíral jako strojník u podnikových hasičů TOS Čelákovice.

Srovnání vozů

Škoda 706 RTHP CAS 25

„Máňa“

Rok výroby: 1983 (od roku 2008 v provozu SDH Záryby)

Délka: 7,5 m

Šířka: 2,45 m

Výška: 2,64 m

Počet míst: 1+7

Celková hmotnost: 13 570 kg

Max. rychlost: 85 km/h

Nádrž na vodu: 3 500 l

Jmenovitý průtok vody z čerpadla: 2500 l/min.

Tatra 815

(CAS 32/8250/800)

Rok výroby: 1988

(repasována v roce 2007)

Délka: 8,51 m

Šířka: 2,5 m

Výška: 3,35 m

Počet míst: 1+3

Celková hmotnost:

22 500 kg

Max. rychlost: 100 km/h

Nádrž na vodu: 8 200 l

Jmenovitý průtok vody z čerpadla: 3200 l/min.

Naše Máňa má sice stále své kouzlo, ale už jí dochází dech...

STAROSTKA SDH ZÁRYBY SE STARÁ O TO, ABY HASIČI BYLI PŘIPRAVENÍ NA VŠECHNO

Radka Blanárová: Každému se snažíme vyjít vstříc

RADKA BLANÁROVÁ

Věk: 29

Profese: vedoucí odboru výstavby (úředník státní správy) MěÚ Kostelec nad Labem

Pozice u SDH Záryby: starostka, vedoucí kolektivu mladých hasičů

Zajímavosti: Členkou zárybského hasičského sboru je od roku 2004.

Starostkou se stala v roce 2017. Předtím byla místostarostkou, preventistou a byla a je aktivním sportovcem sboru. S malými hasiči začala pracovat v roce 2013.

Autor: Jaroslav Kalina

Foto: Tereza Nováková

S plameny si zárybští hasiči při zásahu hravě poradí, pro veškerou organizaci a papírování však potřebují schopného experta. Od toho je ve sboru **RADKA BLANÁROVÁ**, která jako současná starostka SDH Záryby dává našim hasičům řád při organizování všech akcí. S velkou chutí by ráda oblékla i zásahový oblek a vyrazila do akce, ale povinností jí k výjezdu nepustí. Chuť má však obrovskou! „Velice ráda bych se zapojila, ale všechno se bohužel stíhat nedá. Jednou to třeba vyjde,“ věří místní rodačka, která se v Zárybech věnuje také mladým hasičům. Nejvíce času ale zabere „starostování“.

Jak byste z pozice starostky SDH Záryby popsala místní hasiče?

„Je to parta kamarádů, kteří se pravidelně scházejí. Fungujeme samozřejmě jako jednotka, která vyráží na výjezdy, vedle toho se ale snažíme angažovat i jinak. Každoročně pořádáme hasičskou soutěž v požárním útoku a zúčastňujeme se soutěže na Křenku. Mimo jiné se zapojujeme a pomáháme ostatním zárybským spolkům při pořádání různých akcí jako např. Dětský den, Staročeské Máje nebo pálení čarodějnic. Máme i své akce. Na Štědrý den pořádáme Betlémské světlo a v roce 2018 jsme společně s obcí Záryby organizovali slavnosti k příležitosti oslav 130 let od založení našeho sboru. Během podzimu pak pořádáme hasičskou zábavu v místní sokolovně. Shrnu bych to asi tak, že se snažíme být, zapojovat se, nebo pomoci všude, kde je potřeba.“ (usmívá se)

Co obnáší vaše funkce?

„Komunikuji s okresem, v jehož rámci se zúčastňuji schůzí, ze kterých později předávám informace našemu sboru a zajišťuji plnění potřebného. Každý měsíc svolávám schůzi výboru SDH, kde řešíme problémy dané doby. Pokaždé je něco, co se musí i s ohledem k ročnímu plánu řešit. Rok 2018 se například nesl v oslavách 130. výročí od založení našeho sboru, takže se veškerá jednání a domlouvání táhla až půl roku. Snažím se, abychom vždy rozhodovali ve více lidech, proto si zápis z každé schůze a všechny další důležité informace může každý člen, který chce a zajímá ho to, přečíst v naší skupině na facebooku.“

Dělat starostku tedy zřejmě nebude jednoduchá záležitost, vidíte?

„Je to časově náročné, ale naštěstí mám práci, se kterou mohu záležitosti SDH skloubit. Snažím se mít dost času se tomu věnovat. Nejvíce obtížná, je pro mě asi příprava schůzí, kdy mám mezi lidmi rozhodit pokyny, které mají dělat a pak kontrolovat, zda je splnili. V tomhle směru je ale všechno super. Rozhodně vím, že nejsem na všechno sama. Na každé schůzi se vždy perfektně domluvíme, rozdáme si úkoly a ve většině případů se na ostatní mohu zcela spolehnout.“

Povolí vám někdy organizační povinnosti obléknout si zásahový oblek a vyrazit na pomoc jednotce při zásahu?

„Já bych byla velice ráda aktivním členem jednotky, ale bylo mi doporučeno vzhledem k mým povinnostem, abych se do zásahů nepouštěla. Nejenom s ohledem na to, že jsem ženská a nemůžu třeba tahat tak těžké věci jako kluci, ale přece jenom musím uznat, že toho mám už takhle dost a všechno se prostě stíhat nedá, zvlášť když to chcete dělat na sto procent.“

Nicméně chuť do akce jistě máte, že?

„To každopádně. Ráda bych taky měla svůj zásahový oblek! (směje se) Neříkám, že to v blízké době vyjde, ale jednou třeba,... až toho bude o něco méně. Nyní je těch věcí a akcí pořád dost. Před pěti lety jsme se začali věnovat i dětem, našim malým sptíkům. Ti nám dají také hodně zabrat.“

Povídejte...

„S nápadem začít u nás s mladými hasiči přišla moje mamka – Radka Blanárová, která odjakživa s dětmi pracuje a práci s nimi má natolik ráda, že i po pracovní době v mateřské školce, kde je ředitelkou, jich zřejmě nemá dost. A proto přišla v roce 2013 s tím, že bychom mohli založit dětské družstvo – kolektiv. Tenkrát jsme do toho šli tak trochu po hlavě a až postupem času zjišťovali, co vlastně práce s mladými hasiči všechno obnáší...“

A co tedy obnáší?

„Není to totiž jenom o tom, že se každý týden dvakrát scházíme, ale ty schůzky musí někdo vymyslet, naplánovat, tak aby zapadali do celoročního plánu, dál je to o školeních vedoucích, zkoušek rozhodčích, komunikaci s rodiči, o různých schůzích, o materiálním zabezpečení – v době, kdy jsme začínali, jsme na tom s vybavením pro děti byly hodně zle, ale postupem času se do toho i díky ostatním z řad našich hasičů dostáváme, za což jsem hrozně moc vděčná.“

Jak staré děti máte v družstvu?

„Soptíci“ jsou mladí hasiči ve věku od tří do osmnácti let. V současnosti pracujeme s dětmi pátým rokem, máme celkem 39 dětí, tři aktivní vedoucí třetího stupně, dva vedoucí druhého stupně, čtyři z nás mají za sebou zkoušky pro rozhodčí a zapojujeme se s dětmi (nejenom) do celoroční hry Plamen.“

Jak se vám osobně pracuje s dětmi?

„Upřímně sama za sebe mohu říct, že i s ohledem na to, že děti ještě nemám, je to kolikrát dost těžké a stálo mě to do teď spousty nervů. Určitě nejenom mě. (usmívá se) Jsou tréninky, kdy bych je zulíbala, protože poslouchají, snaží se a mám z nich obrovskou radost a pak jsou tréninky, kdy mi místo dětí přijde na trénink zvěř, se kterou je dost těžké jakkoliv pracovat. Doufejme, že vydržíme nejenom my, ale i děti budou chodit dál a bude je to bavit. Přeci jenom si vychováváme další generaci hasičů, která po nás třeba jednou nastoupí do jednotky, nebo někdo z nich bude starostou.“

Jak jste se vy dostala k hasičům?

„Moje cesta k hasičům vedla přes rodiče. Oba jsou totiž u hasičů. Zhruba v svých patnácti jsem společně se ségrou a téměř všemi mými vrstevnicemi začala soutěžit na hasičských závodech. Tenkrát se nám dařilo a moc nás to bavilo, takže nebyl důvod jít od toho, no a ten důvod jsem vlastně nenašla do teď. (chechtá se) Spíš se pro mě hasiči naopak staly srdeční záležitostí. (usmívá se)“

Co říkáte na založení veřejné sbírky, díky které byste rádi získali peníze na novou hasičskou cisternu?

„S tímto nápadem přišel pan Bureš, který nám v současné době moc pomáhá, ve spolupráci s naším velitelem Pavlem Krtek, kdy jsme díky nim, po předchozí dohodě, založili transparentní účet, kam může každý, kdo by chtěl přispět, poslat penízky a posunout nás tak o trochu blíže k vysněnému autu. Já tomu hrozně moc fandím. Byla bych velice šťastná, kdyby se nám potřebné peníze podařilo získat. Tím víc bychom si toho cenili, kdyby se to uskutečnilo za pomoci zárybských občanů. To auto totiž neslouží jenom nám, ale všem lidem. My jsme tady pro ně. Nový vůz by se nám ohromně hodil, protože ten starý už nefunguje tak, jak by měl a jeho opravy nás stojí nemalé peníze a především čas, kdy nejsme schopni vyjet v případě zásahů. Pevně věřím, že se nám to povede!“

Myslíte, že tento projekt má i větší potenciál do budoucna?

„Když se povede prostřednictvím veřejné sbírky sehnat novou cisternu, tak rozhodně ano. Mohlo by se poté vyřešit i naše zázemí a vybavení celkově, protože v tomto směru, máme i přes obrovskou podporu ze strany obce, také velké rezervy. Později by se tak mohly pomoci sbírky získávat i prostředky na další věci potřebné pro naši činnost v obci.“

Řekl o Radce Blanárové

„Je to mladá a síkonná holka. Komunikaci s ní si nemůžu vynachválit. Vždycky probíhala perfektně.“

Petr Mašek
starosta obce Záryby

I TY MŮŽEŠ PŘÍSPĚT NA NOVOU CISTERNU

na transparentní účet

15015053/5500

na výši částky se můžete podívat na www.rb.cz